

se med idrætsudbud til de mindre aktive borgere. Men disse fyrtårne slukkes hurtigt, hvis ikke de har en solid forankring i den frivillige idræt eller i det mindste, hvis ikke den frivillige idræt er inddraget. Jeg tror altså ikke på de mange løsevne projekter.

Med de ændringer i befolkningens idrætsvaner, som jo bl.a. hænger sammen med ændringer i befolkningssammensætningen, bliver der ganske flere særlige grupper, som skal tænkes ind i idrætspolitikken. Men det er altså ikke staten, der skal påtage sig alle de mange forskellige initiativer. Vi har jo i Danmark et meget varieret idrætsliv, og jeg har fuld tillid til, at de mange nye behov, der melder sig, også vil vinde indpas i foreningslivet. Det kan være, det tager lidt tid, og det kan være, at staten skal hjælpe en lille smule, men ansvaret er først og fremmest foreningernes, og jeg har ikke grund til at tro, at de ikke er voksne nok til at løfte dette ansvar.

Kl. 18.50

Sådan læser jeg i øvrigt også evalueringen af Idrætspolitisk Idéprogram. Det dokumenterer en stor initiativrigdom og omstillingsparathed hos foreningerne. Jeg synes derfor ikke, at vi uden at tænke os om skal fortsætte ad det spor, som blev lagt med Idrætspolitisk Idéprogram. Jeg synes, at vi skal gå andre veje. Vi bliver nødt til at prioritere, og vi bliver nødt til at dele ansvaret ved at inddrage flere parter.

Set i lyset af udviklingen bliver der stadig flere udfordringer at tage fat på. Inden sommerferien kommer regeringen derfor med et konkret udspil til nye idrætspolitiske initiativer, hvor udgangspunktet er, at vi fokuserer indsatsen på de mest perspektivrige områder; at vi i forbindelse med støtte til initiativer lægger op til forankring på længere sigt; at vi forudsætter partnerskab med flere instanser, herunder foreningerne, som i fællesskab kan løfte opgaverne; at vi ikke passivt afventer snesevis af ansøgninger, men koncentrerer indsatsen på enkelte gennemslagskraftige projekter.

Det udgangspunkt adskiller sig altså væsentligt fra det princip, Idrætspolitisk Idéprogram var bygget over, og som forslagsstillerne nu anbefaler i forbindelse med en ny idrætspulje.

Det betyder ikke, at man skal glemme den uorganiserede del af idrætten. Alle skaterne, som er ude på gader og stræder, streetbasket-klubberne, en del af idrætsaktiviteterne i de store byer osv. skal man selvfølgelig også huske på at værne om, de må også være både en kombination af kommunale projekter og også sociale

projekter, som sammen med foreningerne kan være med til at løfte dem op til varige projekter.

Der er også den lille parentes i det her, at Folketinget netop, for øvrigt enstemmigt, har tiltrådt aktstykket om ministeriets tipsmidler for det kommende år. Og alene af den grund kan vi altså ikke finde 20 mio. kr. til forslaget.

Jeg bliver nødt til at anbefale, at beslutningsforslaget forkastes.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg vil godt spørge kulturministeren, om kulturministeren tror, at vi uden en pulje kan samle de idrætssvage op, de inaktive børn, indvandrerbørn, psykisk syge børn, de tykke børn, som ikke er meget for at vise sig i idrætsforeningen, og endvidere sundhedsinitiativer over for de ældre.

Tror ministeren, at det kan samles op af foreningerne alene? Jeg har stor tillid til foreningerne, deres organisationer, men tror ministeren, at de gør det alene? De har jo ikke gjort det hidtil.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Jeg hørte ministeren omtale ordet partnerskaber, og det vil sige en slags kontrakter mellem Kulturministeriet og de idrætslige organisationer. Skal det forstås således, at ministeren har planer om fremover at stille krav om partnerskaber omkring konkrete projekter og deres udformning, der kan sikre, at de foreningsløse også kan komme til at dyrke idræt på en fornuftig måde, at det bliver en betingelse for at modtage tips- og lottotilskud, som jo er på over 200 mio. kr. til hver af de to store organisationer? Er det er en ny linie fra kulturministerens side, at det er forudsætningen for at få de statslige tilskud?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Til det sidste kan jeg sige, jeg ved ikke, om det vil opmuntre nogen eller glæde nogen, men der sker ikke nogen revolutioner heroppefra i dag, i aften. Der bliver ikke stillet yderligere krav til idrætsverdenen eller til nogen foreninger heroppefra.

Så det, som er intentionen med det fremtidige arbejde på idrætsområdet, er, at regeringen har stor, stor tiltro til, at foreningerne kan varetage hovedopgaven med at få aktiveret børn og unge og idrætssvage grupper. Og det er med forank-